

Sygn. akt VIII Pz 104/18

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2018r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie (...): SSO Małgorzata Andrzejewska

Sędziowie: SSO Grzegorz Tyrka

SSR(del.) Anna Capik-Pater

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2018r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie W. G. (G.)

przeciwko D. P.

o ryczałt i diety z tytułu podróży służbowych, odszkodowanie, zadośćuczynienie w związku z mobbingiem i dyskryminacją

na skutek zażalenia powoda na postanowienie zawarte w punkcie 2 wyroku Sądu Rejonowego w T. G. z dnia 3 lipca 2018r., sygn. akt VI P 496/16

p o s t a n a w i a:

1. **oddalić zażalenie;**

2. **zasądzić od powoda na rzecz pozwanego kwotę 337,50zł (trzysta trzydzieści siedem złotych pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.**

(-) SSO Grzegorz Tyrka (-) SSO Małgorzata Andrzejewska (-) SSR(del.) Anna Capik-Pater

Sędzia Przewodniczący Sędzia

VIII Pz 104/18

UZASADNIENIE

Postanowieniem zawartym w punkcie 2 wyroku Sąd Rejonowy w T. G. zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2.700zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Powyższe postanowienie zaskarżył zażaleniem pełnomocnik powoda wnosząc o jego zmianę lub uchylenie poprzez odstąpienie od obciążania powoda kwotą 2.700zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Zarzucone zostało naruszenie art. 102 k.p.c. Podniesione zostało, że w toku procesu pozwany uścił kwotę 2.818,65zł na rzecz powoda a więc powództwo było częściowo uzasadnione.

Pełnomocnik pozwanej w odpowiedzi na zażalenie wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

W oparciu o przepis art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę jest obowiązana zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw lub celowej obrony. W myśl natomiast § 3 powołanego przepisu w zw. z art. 99 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach.

Zgodnie z § 2 pkt 4 w zw. z § 9 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U. z 2018r., poz. 265) przy wartości przedmiotu sprawy wynoszącej powyżej 5.000zł do 10.000zł w sprawach z zakresu prawa pracy stawka minimalna wynosi 1.350zł. Jednocześnie stosownie do treści § 15 ust. 3 opłatę w sprawach wymagających przeprowadzenia rozprawy ustala się w wysokości przewyższającej stawkę minimalną, która nie może przekroczyć sześciokrotności tej stawki, ani wartości przedmiotu sprawy, jeśli uzasadnia to:

- 1) niezbędny nakład pracy radcy prawnego, w szczególności poświęcony czas na przygotowanie się do prowadzenia sprawy, liczba stawiennictw w sądzie, w tym na rozprawach i posiedzeniach, czynności podjęte w sprawie, w tym czynności podjęte w celu polubownego rozwiązania sporu, również przed wniesieniem pozwu;
- 2) wartość przedmiotu sprawy;
- 3) wkład pracy radcy prawnego w przyczynienie się do wyjaśnienia okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, jak również do wyjaśnienia i rozstrzygnięcia istotnych zagadnień prawnych budzących wątpliwości w orzecznictwie i doktrynie;
- 4) rodzaj i zawilość sprawy, w szczególności tryb i czas prowadzenia sprawy, obszerność zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego lub biegłych sądowych, dowodu z zeznań świadków, dowodu z dokumentów, o znacznym stopniu skomplikowania i obszerności.

Sąd pierwszej instancji prawidłowo zastosował powyższe przepisy.

Zażalenie strony powodowej nie zawierało zarzutów dotyczących zastosowania § 15 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U. z 2018r., poz. 265) i przyznania opłaty w wysokości podwójnej stawki minimalnej.

Zdaniem Sądu Okręgowego zarzut powoda dotyczący nie zastosowania art. 102 k.p.c. przez Sąd pierwszej instancji jest nieuzasadniony.

Przepis art. 102 k.p.c., który pozwala w szczególnie uzasadnionych wypadkach na zasądzenie od strony przegrywającej tylko części kosztów lub nieobciążenie jej w ogóle kosztami nie może być wykładany rozszerzająco i wyklucza uogólnienie, może być stosowany w zależności od konkretnego przypadku, ponieważ stanowi on wyjątek od ogólnej zasady odpowiedzialności za wynik procesu, wyrażonej w art. 98 § 1 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 16 lutego 1981r., sygn. IV PZ 11/81). W niniejszej sprawie ani wzgląd na przebieg procesu, ani okoliczności dotyczące sytuacji majątkowej powoda nie uzasadniają odstąpienia od obciążania powoda kosztami zastępstwa procesowego w całości lub części. Powód na datę wydania wyroku nie wykazał, że faktycznie znajduje się w tak trudnej sytuacji majątkowej, iż nie jest w stanie ponieść w całości lub części tych kosztów, a wzgląd wyłącznie na charakter dochodzonych przez niego świadczeń nie stanowi wystarczającej przesłanki odstąpienia od ogólnej zasady, którą statuuje art. 98 § 1 k.p.c. Podobnie w treści zażalenia powód również nie przedstawił swojej sytuacji majątkowej. Wskazane zostało wyłącznie, że powód ma trudności w znalezieniu pracy – okoliczność ta sama w sobie nie może jednak stanowić o konieczności zastosowania art. 102 k.p.c.

Prawidłowo Sąd pierwszej instancji decydując o obciążeniu powoda kosztami zastępstwa procesowego na rzecz strony pozwanej podkreślił, że powód posiada uprawnienia kierowcy samochodu ciężarowego i jest w wieku, w którym należy wykazywać aktywność zawodową. Posiadany przez powoda zawód, z uwagi na obecnie duże zapotrzebowanie rynku, powinien umożliwić mu bez problemu realizowanie aktywności zawodowej i podjęcie pracy. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika aby powód posiadał na utrzymaniu inne osoby czy jakiegokolwiek zaległości finansowe.

Strona przygotowująca się do procesu sądowego powinna być świadoma wydatków związanych z tym przedsięwzięciem, stąd powinna się do niego przygotować przez poczynienie oszczędności i ograniczenie innych wydatków, które nie są niezbędne – postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2010r., II PZ 31/09.

W zażaleniu została podniesiona okoliczność, iż pozwany uiścił w trakcie postępowania na rzecz powoda kwotę 2.818,65zł. Powód w tym zakresie nie cofnął jednak pozwu i powództwo w całości zostało oddalone – tak więc powód w całości musi zostać uznany za stronę przegrywającą.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekający w drugiej instancji, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł jak w postanowieniu.

O kosztach zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. oraz § 2 pkt 4 w zw. z § 9 ust. 1 pkt 2 i § 10 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j: Dz.U. z 2018r., poz. 265).

O kosztach pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu Sąd nie orzekał w związku z brakiem stosownego wniosku w tym zakresie i oświadczenia, że koszty te nie zostały pokryte w całości lub w części.

(-) SSO Grzegorz Tyrka (-) SSO Małgorzata Andrzejewska (-) SSR(del.) Anna Capik-Pater

Sędzia Przewodniczący Sędzia